

maanantai 4. toukokuuta 2015

[Palestiinalaisia ja Israelia koskevat Raamatun profetiat – miten käy lopunajalla?](#)

Seuraava Bill Saluksen profetia-artikkeli viime viikolta selittää nykyisen Israel vs. Palestiina -konfliktin perussyitä paljastamalla Raamatusta profetioita, joissa Israelin ja Edomin (palestiinalaiset) kohtaloista kerrotaan. Lyhyesti sanottuna, molemmat tahot yrittävät päästä entiseen suurasemaansa, mihin Raamatun profeetalliset kirjoitukset antavat aihetta uskoa. Kuitenkin vain Israel onnistuu tavoitteessaan. Artikkelin suomenkielinen: Olli R.

Palestiinalaisia ja Israelia koskevat Raamatun profetiat

<http://www.prophecydepotministries.net/2015/the-palestinian-israeli-prophecies-of-the-bible/>

On Wednesday, April 29, 2015 by [Bill Salus](#)

Tämä artikkeli esittelee kaksi tärkeää profetiaa koskien Raamatun kaksoisveljeksiä, Jaakobia ja Eesaut. Jaakobin nimi muutettiin Israeliksi Genesisin jakeessa 32:28 ja hän siitti Israelin jälkeläisiä. Eesau, Jaakobin vanhempi kaksoisveli, siitti edomilaisia Genesis 36:1,9 mukaan. Arvokkaat oivallukset nykyisen palestiinalaisten ja Israelin välisen konfliktin perussyihin voidaan kerätä näiden kaksoisprofetioiden ymmärtämisestä.

Tällä hetkellä kansainvälinen yhteisö pyrkii epätoivoisesti liittämään lonkalta israelilaiset ja palestiinalaiset rauhanomaiseen "kahden valtion ratkaisuun": juutalaisvaltioon sekä Palestiinan valtioon. Tiesitkö että oli joskus aika, jolloin näiden kahden ihmisryhmän, israelilaisten ja edomilaisten, esi-isät toimivat menestyksekkäästi "kahden valtion mallin" tapaisesti? Kuitenkin oli olemassa muinaisina päivinä kaksi profetiaa kirjoitettuna jotka ennustivat sekä Israelin että Edomin kansallista alamäkeä, ja näiden kahden profetian täyttymyksen ajankohtana, heidän toiminnallinen "kahden valtion malli" hajosi.

Hoosea antoi ensimmäisen kahdesta profetiasta, ja Jeremia yhdessä Obadjan kanssa antoi toisen profetian. Hoosea julisti, että israelilaiset kumottaisiin luokittelemasta "minun kansakseni" ja luokiteltaisiin "**ei minun kansakseni**", ja Jeremia, sekä Obadja ennustivat että edomilaisista tulisi "**pieni**

kansojen keskuudessa”.

Hoosean profetia koskien Israelia

”Kun vaimo oli vieroittanut Loo-Ruhaman, tuli hän raskaaksi ja synnytti pojan. Ja Herra sanoi: ”Pane hänelle nimeksi Loo-Ammi, **sillä te ette ole minun kansani**, enkä minä tahdo olla teidän omanne.” (Hoosea 1:8-9)

Jeremian ja Obadjan profetiat koskien Edomia

”Minä olen kuullut sanoman Herralta, ja sanansaattaja on lähetetty kansakuntiin: ”Kokoontukaa ja käykää sitä vastaan ja nouskaa sotaan”. - ”Sillä katso, **minä teen sinut vähäiseksi kansojen seassa**, ylenkatsotuksi ihmisten kesken.” (Jeremia 49:14-15)

”Obadjan näky. Herra, Herra sanoo Edomista näin: Me olemme kuulleet sanoman Herralta, ja sanansaattaja on lähetetty kansakuntiin: ”Nouskaa, nouskaamme sotaan sitä vastaan!” Katso, **vähäiseksi minä teen sinut kansojen seassa**, ylen halveksittu olet sinä oleva.” (Obadja 1:1-2)

Kohtalon oikkuna, kaksoisveljekset Jaakob ja Eesau saivat jälkeläisensä jakamaan samanlaiset jumalalliset kurinpitotoimet. Kaksi historiallisesti surullisen kuuluisaa kansaa, juutalaiset ja edomilaiset, kokivat kansallisen mahalaskunsa samassa paikassa ja samaan aikaan. Molemmat etniset ryhmät valloitettiin Rooman valtakunnan toimesta noin vuonna 70 jKr., mikä osoittautuu näiden kahden tärkeän Raamatun profetian lopulliseksi täyttymykseksi.

Silloin nämä kaksi kansaa elivät rinnakkain puoli-rauhanomaisesti heidän omassa ”kahden valtion mallissaan”. Juutalaiset asuttivat Juudeaa ja Samariaa, joihin kuuluivat Israelin pohjoiset ja eteläiset valtakunnat, ja edomilaiset miehittivät Idumeaa, joka on kreikankielinen sana edomilaisille. Idumea/Edom ympäröi sisäänsä maa-alueet Etelä-Israelissa, Pohjois-Siinailla, ja Lounais-Jordaniassa. Juutalaisten pääkaupunki oli Jerusalem, ja Idumean keskuskaupunki oli Hebron noin 19 mailia etelään. Tuona aikana idumealaiset ja juutalaiset harjoittivat judaismia, osoittaen yhdyssiteen niiden välillä.

Kun roomalaiset valloittivat Jerusalemin ja tuhosivat juutalaisten toisen temppelin vuonna 70 jKr., he myöskin taistelivat idumealaisia vastaan. Historioitsija Josefuksen mukaan, monet idumealaiset joko tapettiin, tai heidän myytiin orjiksi, ja lopulta noin 40,000 jäljelle jäänyttä idumealaista vapautettiin keisarin toimesta menemään sinne minne halusivatkaan, joka mahdollisti heidän säilyttää etnisyyden

piirteitä. (1) Todellakin vuoteen 70 jKr. mennessä Edomista/Idumeasta oli kiistattomasti tehty ”pieni kansojen keskuudessa”.

Vieressä liitteenä oleva kartta edustaa alueen sommittelua vuoden 135 jKr. tienoilla, jolloin tapahtui Bar Kokhban kapina ([Toinen juutalaissota](#)). Kartta kuvaa Idumean vielä olemassaolevana, tunnistettavana alueena. Tällä tavoin voisi turvallisesti olettaa että idumealaiset edelleen asuivat alistetussa maassa vuoden 135 jKr. paikkeilla. (2) Tämä viittaa siihen, että jotkut näistä 40,000 vapautetusta idumealaisesta jatkoivat asumistaan, ja kansoitustaan Idumean alueella.

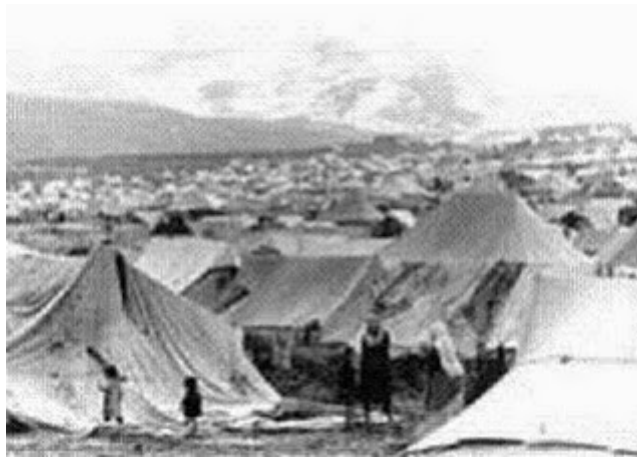
Edelleen ymmärtääksemme israelilaisten luokituksen alentamisen ”ei minun kansakseni”, on tärkeää lukea ”minun kansakseni” -luku kirjassani [Israelestine: The Ancient Blueprints of the Future Middle East \(Israelestine: Tulevan Lähi-idän muinaiset suunnitelmat\)](#). (Tämä kirja on päivitetty versioon nimeltä [Psalm 83: The Missing Prophecy Revealed, How Israel Becomes the Next Mideast Superpower](#) (Psalmi 83: Puuttuva profetia paljastettu, miten Israelista tulee seuraava Lähi-idän supervaltia)). Nyt on tärkeää tunnustaa, että juutalaisten luokituksen alentaminen ”ei minun kansakseni” alkoi juutalaisen johdon Jeesuksen Kristuksen hylkäämisellä, ja löysi lopullisen täyttymyksensä Jerusalemin ja juutalaisten toisen temppelin hävityksessä vuonna 70 jKr. ja tämän tappion aiheuttivat roomalaiset. Lopuksi, nimike-oletusta ”ei minun kansani” ei profetoitu olemaan pysyvä olotila, ja lopulta juutalaiset luokiteltaisiin uudelleen ”minun kansakseni”, ja lisäksi ”elävän Jumalan pojiksi”. (3)

Vaikka Edom tehtiin pieneksi kansojen keskuudessa vuonna 70 jKr., Edom jatkoi asteittaisella lasku-uralla. Pian sen jälkeen, Edom hajosi näennäisesti etniseksi ryhmäksi pois tulevan historian sivuilta. Jos sitä ei mainittaisi Lopunaikojen profetioissa jotka sisältyvät Psalmiin 83, Hesekielin jakeeseen 25:14 ja muualle koskien palautettua edomilaista elementtiä, ei olisi enää syytä muistaa heitä. He olisivat kaikkia aikomuksia ja tarkoituksia varten sammuneita, mutta Raamattu osoittaa, että he ovat vain olleet ”tehtyjä pieneksi kansojen keskuudessa”, ja nousevat uudelleen esiin tuossa supistetussa kansallisessa tilassa lopullisen rikoskumppanuuden yrityksessä, joka on kuvailtu Psalmissa 83; tavoitteenaan Israelin valtion tuho.

Tässä piilee ongelma; Lähi-idän konflikti on johdannainen näiden kahden entisen kansakunnan yrityksessä saada takaisin Israelin ja Palestiinan maa-alue. Tämä voi tuntua liialliselta asian yksinkertaistamiselta; kuitenkin se on syynä konfliktiin. Molemmat aiemmin pahamaineiset kansat, jotka kokivat mahalaskunsa samaan aikaan ja samassa paikassa, yrittävät nousta siihen pisteeseen minne ne jäivät vuonna 70 jKr. Ne pyrkivät palauttamaan itsensä juuri nyt, vuosisatoja myöhemmin, samaan aikaan ja samassa paikassa.

Kun Israelista tuli kansakunta jälleen vuonna 1948, palestiinalaisista, kaikkia aikomuksia ja tarkoituksia varten, tuli kansa. Heistä tuli Palestiinan pakolaisia vuoden 1948 arabit vs. Israel -sodan seurauksena. Ympäröivät arabivaltiot protestoivat Israel-kansakunnan uudelleenperustamista ja liittoutuivat sotaponnisteluun palaavaa juutalaiskansaa vastaan. He kehottivat arabeja, jotka asuivat Israelin sisäpuolella tuohon aikaan, luovuttamaan asuinpaikkansa väliaikaisesti kunnes juutalaisvaltio tuhottaisiin, jolloin nämä lähtevät arabit voisivat palata maa-alueelle.

Arabien joukossa, jotka jättivät Israelin tuolloin, oli joitakin, jotka olivat Eesaun jälkeläisiä, toisin sanoen edomilaisia. Historia kertoo, että juutalainen kansa oli voittoisa, ja nämä edomilaiset tulivat lasketuksi mukaan Palestiinan pakolaisten joukkoon. Näin ollen heistä tuli silloin pakolaisia, jotka asuivat teltoissa. Edomilaiset olivat kaikkia aikomuksia ja tarkoituksia varten tuona aikana ”Palestiinan telttoja”, tai kuten heitä nykyään kutsutaan, palestiinalaisia.

Palestiinalaispakolaisten Baqaa -pakolaisleiri vasemmalla (Kuva: 1949 UNRWA)

Nykyinen palestiinalaisten ahdinko on, suurelta osin, tulosta arabien epäonnistuneesta sodasta Israelia vastaan, ja siksi ympäröivät arabivaltiot ovat ensisijaisesti heistä vastuussa. Nämä arabivaltiot ovat tehneet vähän omiaksen ja sulauttaakseen heidät osaksi maitaan, mutta ovat tehneet paljon käyttäkkeen heitä hyväksi pelinappuloina kehittyvää Israelin valtiota vastaan. Niinpä me näemme Israelin havittelevan jälleen tulemista ”minun kansakseni Israel”, minkä profetoidaan tapahtuvan onnistuneesti, ja Edom haluaa tulla suuremmaksi kuin Palestiinan teltat, jota todennäköisesti ei koskaan tapahdu!

Edom ei tule koskaan olemaan suuri kansojen keskuudessa, koska heidät tehtiin pysyvästi ”pieneksi kansojen keskuudessa”, ja se on paras tila, jota he tulevat koskaan kokemaan. Itseasiassa, johtuen heidän nykyisestä yrityksestä kirotta kehittyvä Israelin valtio, edomilaiset tullaan hävittämään kansana Obadjan jakeen 1:18 mukaisesti. Toisin sanoen, tämänpäivän palestiinalaiset eivät todennäköisesti koskaan nouse kansallisesti paljon korkeammalle heidän pakolaisleiri-tilastaan. Kuuntele miten psalmisti lokeroi heidät tulevassa arabien sodassa juutalaisia vastaan, mikä vielä yrittää löytää lopullista täyttymystään.

PSALMI 83

2. Jumala, älä ole niin ääneti, älä ole vaiti, älä ole, Jumala, niin hiljaa.
3. Sillä, katso, sinun vihollisesi pauhaavat, ja sinun vihaajasi nostavat päätänsä.
4. Heillä on kavalat hankkeet sinun kansaasi vastaan, ja he pitävät neuvoa sinun suojattejasi vastaan.
5. He sanovat: ”Tulkaa, hävittäkäämme heidät olemasta kansa, niin ettei Israelin nimeä enää muisteta”.
6. Sillä he neuvottelevat keskenään yksimielisesti, he tekevät liiton sinua vastaan:
7. **Edomin teltat ja ismaelilaiset (=Länsiranta), Moob ja hagrilaiset,**
8. **Gebal, Ammon ja Amalek, Filistea (=Gaza) ynnä Tyyron asukkaat.**
9. Myös Assur on liittynyt heihin, nämä ovat käsivartena Lootin lapsilla. Sela.

Viitteet

- (1) The Works of Josephus: Book of the Wars 6 Chapter 8
- (2) The Bar Kokhba Revolt map in this chapter <http://www.studylight.org/se/maps/browse.cgi?st=170>
- (3) Hosea 1:9-10, and regarding “My people Israel” Ezekiel 25:14, 36:12, 38:14,16, 39:7
- (4) Jeremiah 49:15, Obadiah 1:2